

KÓDOVANIE

Zadanie :

Rozhovory nahrané a prepísané v predchádzajúcom cvičení si vymeňte vo vytvorených trojčlenných skupinách a vzájomne okódujte (vrátane svojho). Skúste pritom použiť rovnakú banku kódov. Výsledky porovnajete a analyzujete.

Metodika:

Rtf. súbor prepísaný v programe F4 som vložil do iného programu Atlas. Ten mi však dovolil iba prácu s 50 tagmi, čo mi prišlo málo. Takto okódovaný súbor som musel potom uložiť jedine ako sled niekoľkých obrázkov. Kódovanie ďalších dvoch .rtf súborov som robil teda vo worde pomocou komentárov.

Všetky tri okódované prepisy som doniesol na stretnutie, kde sme sa snažili o porovnanie našich prístupov ku kódom. Spravili sme z toho závery a uviedli hlavné rozdiely. Tie som sa snažil spísať v závere.

Záver:

V skupine som pracoval s Lenkou a Barborou, Lenka mala k rozhovoru milú pani v starších rokoch, z ktorej sa užitočné informácie neťahali asi dva krát dobre, Barbora zase študentku a pracujúcu, ktorá v rámci nedostatku svojho času si nalajnovala svoj život do vzorcov. Ja som mal silnejšie veriaceho študenta ESF, ktorý vyrastal v Brne. Takto sa teda spojili 3 rozhovori, ktoré boli podstatne odlišné, či už prístupom tazateľa, alebo spovedajúceho, takže klasifikácia vhodná na zmeranie všetkých troch nebola skoro možná. Mal som pocit, že záležalo asi najviac od faktu, že človek začal kódovať svoj rozhovor a tu použité heslá sa snažil (niekedy neúspešne) preniesť do tých ďalších.

Ja som začal s mojím rozhovorom, ktorý sa poväčšine točil okolo liniek mhd, ktorými sa spovedaný prepravuje do centra, do školy, za priateľkou. Nemal teda rozdelené ani tak činnosti, ale skôr geografickú lokáciu svojich činností. Napríklad školu mal zároveň svojej priateľky, domov zároveň s kostolom, centrum mal spojené s pivom, kamarátmi,... Bol to človek, ktorý vedel 4 krát pri ceste prestúpiť, len aby ušetril čas prepravy na minimum, človek, ktorý mal vyskúšané kombinácie všetkých spojení, ktoré ho mohli doviezť do cieľa. V rámci toho, že bol rodený Brňák, vedel zaplniť skoro všetky miesta na svojej mentálnej mape, nemal ich však funkčne spojené, skôr ich poznal kvôli kamarátom alebo len vedel, že tam niečo s takým názvom je. Zvolil som si preto ako kód každú linku zvlášť. Používal som ďalej geografické pomenovanie skôr ako funkčnú hodnotu miesta pre človeka, naopak najmenej som sa snažil vystihnúť pocity, keďže tie nemal definované na základe sympatie miesta ani tak ako na základe vzdialenosti od neho. Tento kódovací jazyk sa mi preniesol do prepisu Lenky skoro katastrofickým spôsobom. Pani, ktorá bola v rozhovore sa o miestach vyjadrovala na základe sympatií k miestu. Myslím, že bola už skôr v pozícií toho pasívneho príjemateľa lokality a niekedy som mal pocit, akoby jej pohyb po meste nebol jej vlastným želaním, akoby bola skôr pozorovateľ, ktorý len ide na aute okolo a komentuje. Ďalším zásadným faktom bolo, že sa nepohybovala pomocou

MHD, ale iba na aute, čo pomerne zmenšilo možnosti môjho kódovacieho jazyka z prvého rozhovoru. Naopak Barborin rozhovor neobsahoval toľko pocitov, ale cez to všetko ani ten nesedel na 100% s mojím kódovaním. Bolo to hlavne z dôvodu, že odpovedajúca mala všetko funkčne zladené. Nebolo dôležité ako ďaleko niekde ide, alebo aké má voči tomu sympatie, ale čo tam bude robiť. Jej mapa sa delila na miesta pre korčuľovanie, miesta pre prácu, miesta pre školu, miesta na nákup, či miesta na zábavu.

Z pohľadu Lenky neboli naše rozhovory najlepšie okódovateľné, čo však umožnilo jej vlastný rozhovor okódovať z pohľadu pocitov, nálad, názorov na miesto. Funkčný pohľad na priestor však týmto jazykom nejde najlepšie vyjadriť, teda v prípade Barborinho rozhovoru už bola so svojimi heslami skoro stratená.

Barbora sa naopak snažila heslá zovšeobecňovať, posunúť ich na kategórií vyššie, tvoriť akési rodiny kódov. Vychádzala pritom z nedefinovaného života svojej respondentky, ktorý mohla takto jednoducho uchopiť. Samozrejme z toho logicky plynuli problémy pri kódovaní zvyšných rozhovorov, kde bol treba použiť špecifickejší prístup.